

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 9C/71/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416202866
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Taťána Poláková
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2019:1416202866.3

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava IV sudkyňou JUDr. Taťanou Polákovou v právnej veci žalobcu: V. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Domov jesene života, Hanulova 7/a, Bratislava, proti žalovanému: Domov jesene života, Hanulova 7/a, Bratislava, IČO: 0049 08 73, zastúpený Mgr. Filip Lebovič, advokát, Mlynské Nivy 73/a, Bratislava, o zaplatenie 487,20 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamietá.

II. Žalovanému sa voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 22.12.2014 sa žalobca domáhal zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 487,20 eur s úrokmi z omeškania titulom náhrady škody s odôvodnením, že mu žalovaný z dôvodu výpovede Zmluvy o poskytovaní sociálnej služby č. 72/2010 zo dňa 16.06.2010 po 24.09.2013 prestal poskytovať kontrahované obslužné činnosti. Nárok na náhradu škody si uplatňuje za obdobie od 25.09.2013 do 25.10.2014, v ktorom období bol nútený zaobstarať si obslužné činnosti sám, pritom sú hradené v úhrade za ubytovanie. Jedná sa o náklady na pranie, žehlenie bielizne a šatstva, ktoré si zabezpečoval svojpomocne v komerčnej čistiarni a dosiahli výšku 57,59 eur za mesiac.

2. Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že nebol splnený predpoklad vzniku prípadného nároku žalobcu na náhradu škody spočívajúci v porušení právnej povinnosti a nebol tiež preukázaný vznik žiadnej skutočnej škody na strane žalobcu.

3. Na pojednávaní konanom dňa 16.11.2016 strany sporu navrhli prerušenie tohto konania do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 11C/354/2013.

4. Vzhľadom na zhodné návrhy strán sporu na pojednávaní konanom dňa 16.11.2016, súd konanie prerušil.

5. Konanie vedené pod sp. zn. 11C/354/2013 bolo právoplatne skončené 06.07.2018.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie Zmluvou o poskytovaní sociálnej služby č. 72/2010 zo dňa 16.06.2010, prílohami a dodatkami k nej, cenníkmi služieb, Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 13.09.2017, č.k. 11C/354/2013-339, Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.05.2018, č.k. 5Co/49/2018-377, Rozhodnutím Mestskej časti Bratislava - Petržalka zo dňa 22.03.2010, Posudkom Miestneho úradu MČ Bratislava - Petržalka zo dňa 22.03.2010, ako aj ostatným obsahom spisu, výsluchom žalobcu, prednesom právneho zástupcu žalobcu a zistil tento skutkový stav:

7. 7. Dňa 16.06.2010 uzavreli Domov jesene života, Hanulova 7/a, Bratislava, IČO: 0049 08 73, ako poskytovateľ sociálnych služieb: zariadenie pre seniorov a V. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., ako prijímateľ sociálnej služby Zmluvu o poskytovaní sociálnej služby č. 72/2010 podľa § 35 a § 74 zák. č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách a § 51 OZ. Jej predmetom bolo poskytovanie sociálnej služby prijímateľovi v zariadení pre seniorov v DJŽ, Hanulova 7/A (ubytovací priestor č. XX nachádzajúci sa na 2. posch. T. F, ktorý je súčasťou stavby „Domov dôchodcov, Hanulova 7/A“), s obsahom ako pobytovej sociálnej služby celoročnej so začiatkom od 16.06.2010 na dobu neurčitú. Zmluva bola menená dodatkami, naposledy dodatkom č. 8 z 01.08.2013, v spojení s Prílohou k dodatku.

8. Písomnou výpoveďou zmluvy dňa 22.08.2013 Domov jesene života, Hanulova 7/a, Bratislava, IČO: 0049 08 73, vypovedal V.ovi U.ovi, nar. XX.XX.XXXX, bytom G., v 30 dňovej lehote zmluvu o poskytovaní sociálnej služby z dôvodu, že ako prijímateľ hrubo porušuje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, najmä tým, že hrubo porušuje dobré mravy, ktoré narúšajú občianske spolužitie. Uvedeného konania sa mal žalobca dopustiť 15.08.2013, čo je zaznamenané aj v úradnom zázname z riešenia krízovej situácie. Vzhľadom k tomu, žalovaný požiadal žalobcu, aby v deň skončenia výpovednej lehoty opustil a vypratá priestory. Výpoveď bola žalobcovi doručená dňa 24.08.2013.

9. Domov jesene života, Hanulova 7/a, Bratislava, IČO: 0049 08 73 sa žalobným návrhom na vydanie rozkazu na plnenie, došlým Okresnému súdu Bratislava IV 25.09.2013 domáhal uloženia povinnosti V.ovi U.ovi, nar. XX.XX.XXXX, bytom XX, vypratáť ubytovací priestor č. 42 nachádzajúci sa na 2. posch. Pavilónu B - časť B2, ktorý je súčasťou stavby „Domov dôchodcov, Hanulova 7/A“, súpisné č. 1993, postavenej na pozemkoch reg. C parcely č. XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX, zapísanej na LV č. H., k. ú. Dúbravka, vedenom Správou katastra pre hl. mesto SR Bratislavu.

10. Okresný súd Bratislava IV rozsudkom zo dňa 13.09.2017, č.k. 11C/354/2013-339 zamietol žalobu žalobcu: Domov jesene života, Hanulova 7/a, Bratislava, IČO: 0049 08 73, ktorou sa voči žalovanému: V. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom XX, domáhal uloženia povinnosti žalovanému vypratáť ubytovací priestor č. 42 nachádzajúci sa na 2. posch. Pavilónu B - časť B2, ktorý je súčasťou stavby „Domov dôchodcov, Hanulova 7/A“, súpisné č. 1993, postavenej na pozemkoch reg. C parcely č. XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX, zapísanej na LV . XXX, k. ú. Dúbravka, vedenom Správou katastra pre hl. mesto SR Bratislavu, súčasne žalovanému proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške 100% nároku s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným rozhodnutím, vydaným súdnym úradníkom, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

11. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že písomnou Výpoveďou zmluvy dňa 22.08.2013 žalobca, v tom konaní Domov jesene života, Hanulova 7/a, Bratislava, IČO: 0049 08 73, vypovedal žalovanému, v tom konaní V. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom XX, v 30 dňovej lehote zmluvu o poskytovaní sociálnej služby z dôvodu, že ako prijímateľ hrubo porušuje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy najmä tým, že hrubo porušuje dobré mravy, ktoré narúšajú občianske spolužitie. Uvedeného konania sa mal žalovaný dopustiť 15.08.2013, čo je zaznamenané aj v úradnom zázname z riešenia krízovej situácie. Vzhľadom k tomu požiadal žalovaného, aby v deň skončenia výpovednej lehoty opustil a vypratá priestory. Výpoveď bola doručená žalovanému dňa 24.08.2013. Súd dospel k záveru, že žalobcom opísaný a aj preukázaný skutkový stav nemožno považovať za hrubé porušenie dobrých mravov, ktoré by zakladali nárok na uplatnenie práva vypovedať zmluvu. V konaní predložené dôkazy nesvedčia o tom, že žalobca by sa v slovnom konflikte správal takým spôsobom, ktoré by bolo možné takto posúdiť. Pričom sú tu závažné pochybnosti o príčetnosti žalovaného aj v čase uvedeného daného slovného nedorozumenia. Žalobca ďalej poukazoval, že zo strany žalovaného dochádzalo ku opakovaným nezhodám medzi ním a inými klientmi, a aj na žiadosť iných klientov bol riešený. Uvedené skutočnosti ale neboli dôvodom výpovede zo sociálnej služby a súd sa nimi nemohol zaoberať. Súd preto na ne nemohol prihliadať pri rozhodnutí a posudzovaní dôvodu výpovede, lebo dôvod výpovede sa opiera o správanie sa popísané v úradnom zázname zo dňa 15.08.2013. Z vyššie uvedených dôvodov súd mal dôvod výpovede za neplatný, nedošlo platne ku skončeniu zmluvného vzťahu žalovaného zmluvy o poskytovaní sociálnej služby. Žalovaný tak neužíva priestor neoprávnene a nie je daný dôvod na jeho vypratanie. Preto súd žalobu žalobcu zamietol.

12. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie.

13. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 29.05.2018, č.k. 5Co/49/2018- 377 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

14. Predmetom posúdenia v tomto konaní bol nárok žalobcu, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, ktorá mu mala vzniknúť tým, že mu žalovaný z dôvodu výpovede Zmluvy o poskytovaní sociálnej služby č.72/2010 zo dňa 16.06.2010 po 24.09.2013 prestal poskytovať obslužné činnosti. Nárok na náhradu škody si žalobca uplatňuje za obdobie od 25.09.2013 do 25.12.2014 v sume 487,20 eur.

15. Žalobca na pojednávaní uviedol, že dňom podania žaloby o vypratanie mu riaditeľka žalovaného prestala poskytovať obslužné činnosti, teda prestalo sa mu upratovať, prať, žehliť, prestalo sa mu zabezpečovať financovanie jeho priestorov. Obslužné činnosti bol nútený zabezpečovať si vo vlastnej réžii, čím mu vznikla škoda, ktorú si uplatňuje v tomto konaní. Bol v tom, že všetky bločky a doklady preukazujúce jeho nárok sú súčasťou súdneho spisu.

16. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že odhliadnuc od výsledku konania 11C/354/2013, žalobca nemá nárok na uplatnenú náhradu škody, keď nespĺňa zákonné predpoklady pre priznanie uplatneného nároku. Nepreukázal samotnú škodu ani jej výšku. Poukazoval na posudok o odkázanosti na sociálnu službu v zariadení pre seniorov z 22.03.2010 s tým, že žalobca nebol odkázaný na činnosti, za ktoré si uplatňuje nárok na náhradu škody. Tieto činnosti žalobca zvláda sám.

17. Z Rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Petržalka zo dňa 22.03.2010, č.k. 03636/11/2010 súd zistil, že žalobca bol zaradený do II. stupňa odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby a sa považuje za fyzickú osobu odkázanú na sociálnu službu v zariadení pre seniorov.

18. Z posudku Miestneho úradu Mestskej časti Bratislava - Petržalka, oddelenia sociálnych vecí zo dňa 22.03.2010, č.k. 03636/11/2010/Kč o odkázanosti na sociálnu službu súd zistil, že žalobca bol zaradený do II. stupňa odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby. Považuje sa za fyzickú osobu s nepriaznivým zdravotným stavom. V dôsledku ktorého má znevýhodnenia v oblasti sebaobslužných úkonov, v oblasti úkonov starostlivosti o svoju domácnosť, v oblasti základných sociálnych aktivít, je odkázaný na pomoc inej fyzickej osoby pri úkonoch sebaobsluhy, úkonoch starostlivosti o svoju domácnosť a základných sociálnych aktivitách podľa prílohy č. 4 k citovanému zákonu o sociálnych službách.

19. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

20. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú: porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, zavinenie.

21. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

22. Pod pojmom škoda v zmysle citovaného ustanovenia § 442 ods. 1 Obč. zákonníka sa chápe ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Náhrada škody, ak má plniť reparačnú (reštitučnú funkciu, má zabezpečiť poškodenému plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nie však viac. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. Vzhľadom na to, že vznik škody (skutočnej) je jedným zo základných predpokladov zodpovednosti za škodu, je nevyhnutné, aby tento predpoklad bol splnený najneskôr v dobe, kedy súd o nároku na náhradu škody rozhoduje.

23. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záver, že nároku žalobcu nie je možné vyhovieť.

24. V posudzovanej veci mal súd rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 13.09.2017, č.k. 11C/354/2013-339, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.05.2018, č.k. 5Co/49/2018-377, právoplatným 06.07.2018 preukázané, že správanie sa žalovaného dňa 15.08.2013 tak z hľadiska intenzity, ako i úmyslu nedosiahlo charakter, aby ho bolo možné posúdiť ako hrubé

porušenie dobrých mravov, a zakladajúce tak dôvod skončenia Zmluvy o poskytovaní sociálnej služby č.72/2010 zo dňa 16.06.2010 výpoveďou.

25. Žalobca svoj nárok odvodzoval od čl. 2. Zmluvy o poskytovaní sociálnej služby zo dňa 16.06.2010, podľa ktorého sa žalovaný zaviazal poskytovať žalobcovi obslužné a ďalšie činnosti, okrem iných aj upratovanie, pranie, žehlenie a údržbu bielizne a šatstva. Podľa čl. IV bod. 2. výška úhrady za poskytovanú sociálnu službu podľa č. 1 a čl. 2 Zmluvy je 194,46 eur mesačne. Žalobca poukazoval na skutočnosť, že dňom podania žaloby o vypratanie mu žalovaný prestal poskytovať obslužné činnosti, teda prestalo sa mu upratovať, prať, žehliť, prestalo sa mu zabezpečovať financovanie jeho priestorov. Obslužné činnosti bol preto nútený zabezpečovať si vo vlastnej réžii, čím mu vznikla škoda, ktorú si uplatňuje v tomto konaní. Bol v tom, že všetky bločky a doklady preukazujúce jeho nárok súd súčasťou súdneho spisu.

26. Podľa názoru súdu, dôsledku neplatnosti výpovede zmluvy o sociálnej službe, žalobca by mal nárok na náhradu nákladov vynaložených na svojpomocné zabezpečovanie obslužných a ďalších činností, okrem iných aj za upratovanie, pranie, žehlenie a údržbu bielizne a šatstva, ktoré služby mu v posudzovanom období žalovaným mali byť poskytované a mu poskytované neboli. Žalobca však len tvrdil, no žiadnym dôkazným prostriedkom nepreukázal, že si tieto služby aj reálne svojpomocne zabezpečoval, že za tieto zaplatil a akú sumu. Žalobca predložil súdu cenníky komerčných čistiarní, ktoré však iba vo všeobecnej rovine preukazujú výšku bežných cien za tieto služby. Žalobca nepreukázal, že si skutočne v posudzovanom období upratovanie, pranie, žehlenie a údržbu bielizne a šatstva zabezpečoval prostredníctvom komerčnej čistiarne, alebo iným spôsobom. Nepreukázal ani, že nejaké náklady na tieto služby vynaložil, a pokiaľ áno, v akej výške. Ako bolo vyššie uvedené, v prípade vzniku zodpovednosti za škodu má poškodený nárok na náhradu skutočnej škody, teda na náhradu nákladov, ktoré skutočne a preukázateľne vynaložil. Povinnosť predložiť alebo označiť dôkazy a dôkazné bremeno v tomto smere zaťažovalo žalobcu. Nie je povinnosťou súdu ex offo nahrádzať procesnú aktivitu žalobcu.

27. S poukazom na uvedené, súd nemal inú možnosť, ako predmetnú žalobu zamietnuť.

· trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods.1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v spore plne úspešný, keď žalobný návrh žalobcu bol v celom rozsahu zamietnutý. Súd preto žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

· výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti rozsudku súdnej prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej úpravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.